
Den blaa Anemone

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Hvad var det dog, der skete?
mit hjerte haardt og koldt som Kvarts
maa smelte ved at se det
den første Dag i Marts.
Hvad gennembrød den sorte Jord
og gav den med sit dybblaa Flor
et Stænk af Himlens Tone
den lille Anemone,
jeg planted der i Fjor.

Paa Lolland jeg den hentede,
en Hilsen fra min Fødeø.
Saa gik jeg her og ventede
og tænkte, den maa dø.
Den savner jo sit Skovkvarter,
sin lune Luft sit fede Ler
i denne fjendske Zone
forgaar min Anemone
jeg ser den aldrig mer.

Nu staar den der og nikker
med Smil i Jyllands skarpe Grus
ukuelig og sikker
trods Havets Storm og Gus
som om Alverdens Modstand her
har givet den et større Værd
en lille Amazone
og dog min Anemone;
jomfruelig og skær.

Hvad var det dog, der skete
Mit Hjerte koldt og haardt som Kvarts
det smelter ved at se det
den første Dag i Marts.
Jeg mindes, under Vinters Had
jeg intet mere Haab besad.
Gør med sin vaarblaa Krone
den lille Anemone
igen mit Hjerte glad?

Ja, denne rene Farve
den er mig som en Vaarens Daab
der naadig la'r mig arve
en Evighed af Haab.
Saa bøjer jeg mig ned mod Jord
og kysser ømt dit Silkeflor
en Flig af Naadens Trone
du lille Anemone,
hvor er vor Skaber stor!